

Chiar de pipăi sfoara

Gerra Orivera

lamelă de spațiu

mă-ntorc sub lupă
sub coasta a treia un soare belicos mă-nțeapă că nu-i ofer
spațiu mai mare deși trudesesc să ȝes din artere
plasa silabei de aur câteodată adorm înfășurată în murmurul scoicii
chipuri smochinite se scutură fără regret din piele
doar părul înstelat rămâne să fluture
puterea nu poate fi atât de ușor secată coloanele veșniciei nu se dărâmă
timpul fără vedere pulsează atingerea nu doare
în eprubetă anemic protestează Sisif
înainte de a lega cătușa bolovanului de gânduri
mă lepăd inocent de raiul care începuse prost cu Eva plecată să negocieze
curbura unei galaxii bulimice în loc să încruzească dinții cunoașterii
verdele mărului încă nespovedit ofilește ispite
ȝip
răstorn orizontul ce fierbe în sânge
un nou labirint deja desenează nordul magnetic
temperatura e potrivită...

laborantul ridică scărița și-aprinde
lumina